

کشت و گذار در

کوچه اقاچیا

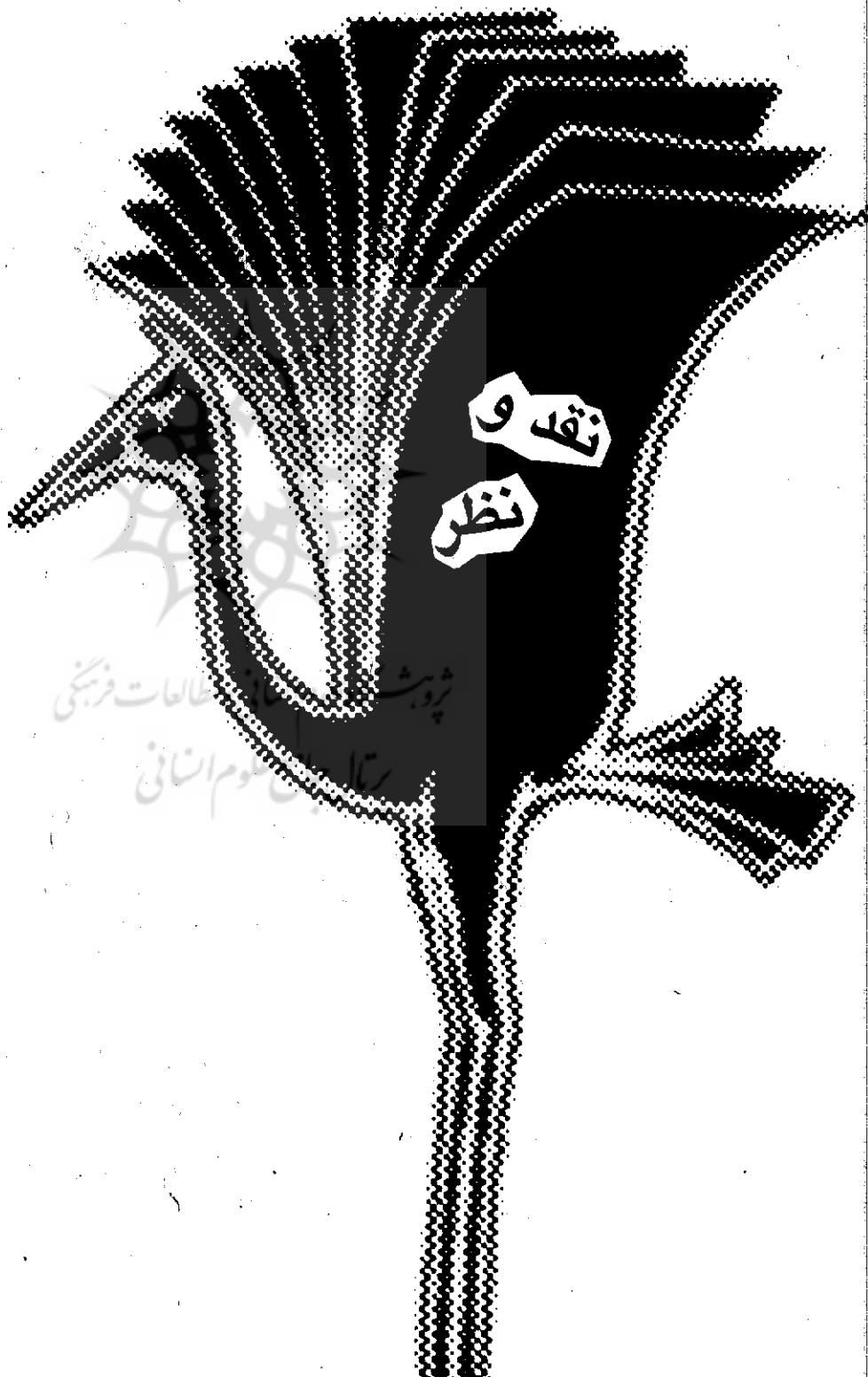
رمان هیس روایت

نهایی انسانها

نقل و

نظر

پژوهش انسان و عالات فیزیکی
سلامتی ایمنی انسانی

گشت و گذار در کوچه اقا فایا

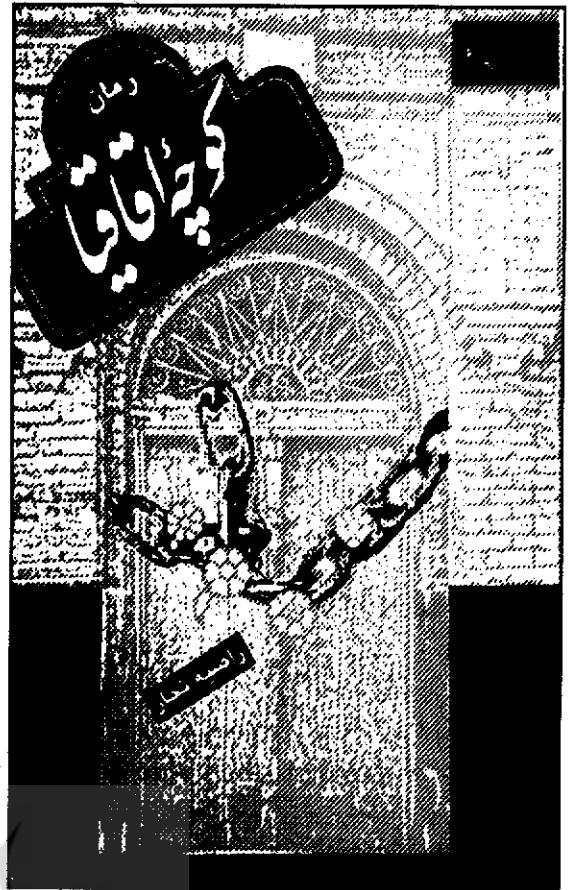
تحلیل داده های خود می پردازد. همین امر باعث شد، تا بر احتی
بتوان به عمق اندیشه های او دست یافت و قواعد و رموز کارش
را تبیین کرد.

باید اذعان داشت که نویسنده اثر از سرمایه لفظ برخوردار
است و با توجه به ساخت فضای، شخصیتها، و حادثه ... قدرت
احضار واژگان مناسب و اثرگذار را دارد؛ با این حال ذوق
تصویرگری اشیاء قدیمی باعث شده که خواننده در بخشهاي
نخستین داستان خسته شود؛ هرچند که غالب این اشیاء، جنبه
نمایدین دارند. استفاده بیش از حد از اشیاء قدیمی بنوعی بیانگر
دیدگاه سنت گرانی نویسنده در تقابل با مدرنیسم است. او
پیوسته و به کرات و فادری خود را به جامعه سنتی ایرانی حفظ
کرده و با تأکید بسیار، این جامعه را با تمامی زبانهایها و
زیستیهاش در برابر چشممان خواننده قرار می دهد. در اصل
تجدد و تجددگرایی عواملی نبوده اند که بتوانند ذهن او را به خود
مشغول دارند. این مسئله حتی در شیوه روایتی داستان و ساختار
واسکلت بندی اثر نیز نمود پیدا کرده است. به عبارتی دیگر:
تجار در تمامی آثارش به استفاده از عناصر مدرنیسم پایبند نبوده
و به احتمال قوی پایبند نیز نخواهد بود.

با این اوصاف، او با پرهیز از کثرت گرانی و تعدیل
سازه های سنتی می تواند در قوام یافتن اثر بکوشد. تعدیل این
عناصر باعث استحکام تعداد محدود عناصر سنتی می شود.
آجرهای فرازی، نقل و بیدمشک، فواره، اسپند، طبقه، آئینه،
شمعدان، مجتمع، توری سپید، فانوس رنگی، شلیقه، سکه
اشرفی، کفش پاشنه صنایری، و ... - همان طور که بیان شد-

با پرسی مجموعه آثار راضیه تجار، خاصه رمان کوچه
اقاییا، چه از جنبه ساختاری و چه از جنبه محتوائی مشخص
می شود که در افتهای نویسنده از ساحت هستی، جملگی، بر
پایه اصول عینیت نگری، مستندسازی، و دلالت گری استوار
است. او همچون پژوهشگری است که در بطن جامعه خود
می گردد تا به روابط علی حاکم بر ساختار اجتماعی این مرز و
بوم دست یازد و صرفما مابه های از حقیقت محض، تلخ و
شیرین، را پیش چشمان خواننده نمایش دهد. معمولاً
نویسنده گانی از این دست، بسرعت در معرض این اتهام قرار
می گیرند که در رمانهایشان گرایه ها، تجربیات و ارزشهاي
ستقی فرهنگی پیش ساخته را سرلوحة کار خود قرار می دهند.
باید پذیرفت که عینیت نگری محض غیرقابل دسترس است و به
هیچ عنوان نمی توان مدعی شد که هرمند، مستندسازی مطلق
است. او همواره می کوشد از منظری خاص تصویرگر حقایق
پاشد و رُزگارهای روح آدمی، ساختار اجتماعی و ارزشهاي
نهادیته شده فرهنگی را پکاود. آشکار ساختن ناممی ارزشهاي
موجود، به خواننده امکان می دهد که او لآنچه خود از دیدنش
اشارل بوده و نتوانسته به آن دست باید را درک کند؛ ثانیاً به
سنجهش آگاهانه و اصولی ماهیت هستی نائل شود.

راضیه تجار با در نظر گرفتن پیش انگاره های شخصی خود
همچون زن مداری، طبیعتگرایی، نماد و شیء وارگی درصد
است روایتگر نهانخانه نهاد انسان و جامعه پرامونش باشد.
چنین سبک و سیاقی در تمامی داستانهای او به چشم می خورد.
درواقع، تجار با پیروی از یک رویه ثابت، به ارزش پایی و

● کامران پارسی نژاد نقد رمان کوچه افشا

تحت ظلم و فشار قرار گرفتن نوعروسان است. در جامعه سنتی ما به هیچ عنوان به روحیه و عواطف نوعروسان توجهی نمی شده است. این قانون حتی شامل عروس دوم، ماه منظر، هم می شود. او نیز مجبور است از قوانین حاکم بر ساختار خانواده های تعییت کند و دم فرو بند.

زنان جامعه سنتی تنها و تنها پس از سپری کردن بهترین دوران زندگی خود، یعنی جوانی، می توانستند بال و پری گیرند و قدرت نمائی کنند. این در حالی بوده که در آن زمان خود به دیکتاتورهایی مبدل گشته بودند که نوعروسان خود را تحت فشار و ظلم قرار می دادند.

طبق چنین قوانینی میرزا ابوتراب هم عامل اصلی و هدایتگر جریان به حساب نمی آید. او نیز برخلاف عقاید و میل باطنی خود تن به این قانون داده است و همسر خود را به صبر و برداشی دعوت می کند و برای همسر سابقش دل می سوزاند. سرگذاشتن بر سجاده ای که مادر با آن نماز خوانده، بیانگر تحت فرمان بودن میرزا ابوتراب است.

«بعد به اتفاق جلوه دستی می رفت و جلوی مادر که گوئی تا صبح بیدار نشسته بود، سر خم می کرد و بر همان سجاده ای که او نماز خوانده بود، پیشانی می سود و نماز می خواند. بعد از نماز برای خود طلب مغفرت می کرد. آیا در حق خانم کوچک کوتاهی نکرده بود؟» (ص ۶۳)

میرزا ابوتراب در جای دیگر، به طور علنی، قاعدة بازی در جامعه سنتی ایرانی را بیان می کند: «مادر، بزرگتر این خانه است. بگذارید حکم براند...» (ص ۶۹)

غالب این واژگان چندسویه اند و دارای معانی نمادین. آئینه، شمعدان، فواره، گل سرخ، پنجه، کلاخ، آدم و حوا، النگو طرح مار، ساقه گندم، و ... مانند آن نیز این جمله اند.

نویسنده در استفاده از نماد نیز اصراف ورزیده. تمامی این نمادها، در عین نوع دارای وجود مشترکند. برخی از این نمادها متوجه میرزا ابوتراب است. که دوباره ازدواج کرده و همسر اولش را که دچار بیماری روانی شده به زنجیر کشیده. بسیاری دیگر متوجه زن اول ابوتراب یعنی کوچک خانم می گردد و تعدادی دیگر وصف حال زن دوم، ماه منظر و مادر میرزا ابوتراب یعنی خانم جان است. دسترسی به تمامی این تمثیل ها باسانی صورت می پذیرد و همه آنها همسو با مضمون اصلی داستان طراحی شده اند که با توجه به حجم زیاد نمادها بررسی تمام آنها به مجال وسیع و گستره تری نیاز دارد.

از دیگر ویژگیهای بارز رمانهای تجار، پیش انگاره های زن مدارانه است. ظلم واضح و روشن مردان به زنان، عدم توجه به عواطف روحی روانی آنها، عدم شناخت زنان، مرموز بودن زنان، ظلم زنان بر زنان از جمله مواردی هستند که مورد توجه نویسنده هستند. باید این نکته را نیز در نظر داشت که وجود چنین دیدگاهی می تواند بشدت طرح، مضمون و درونمایه اثر را تحت تأثیر خود قرار دهد.

از نکات بسیار حائز اهمیت در این اثر برداشت های به بار نشسته جامعه سنتی ما از جایگاه زن است. نویسنده در این اثر، با ریزیمنی خاصی این جایگاه را تعیین کرده است. از عوامل طرح شده در داستان تدارک شرائط بسیار مطلوب برای مردان و

اگر دو تا هم توی گوش من بزند، سربلند نمی کنم که بگویم چرا؟ شما که دیگر جای خود دارید.» (ص ۶۹)

لازم به ذکر است که در رمان فوق جامعه اشرافی سنتی و کم درآمد، همسو با یکدیگر زیر ذره بین فرار گرفته اند و موقعیت زنان و مردان در این جوامع مشخص شده است. در این راستا نویسنده معتقد است که موقعیت زنان در خانواده های کم درآمد بدتر و وخیمتر بوده است.

کفترچاهی و ماهی ای که توسط گربه و کلاخ خورده می شوند، بیانگر تمثیل وار این مدعاست.

«حوضی که کلاخی بر پا شویه ایش نشسته بود و بر ماهی شکم دریده ای نوک می کویید.» (ص ۸)

و رد خونی کفترچاهی هائی که گربه پاره پاره شان کرده بود.» (ص ۹)

ممولاً رویه ثابت برای تبیین نوع رمانها، توجه به عناصر و مبانی مطرح شده در آثار است. دریافت چنین مضامین و تطبیقش با عناصر کلیدی داستانی چون درونمایه، کشمکش، و حادثه می تواند مشخصگر میزان وحدت و انسجام حاکم بر اثر باشد.

اگر بخواهیم رمان کوچه افاقیا را بین نیت در غربالی الک کنیم، درمی یابیم که این اثر ادبی بیشتر از آن که یک رمان احساسی (sentimental novel) محسوب شود، یک رمان اجتماعی ناب (social novel) است.

نویسنده ضمن توجه به ماهیت جامعه ایرانی سنتی، عقاید مهمه ای را که در سطح جامعه مطرح است، در آورد گاه داستانی خود منظور کرده است. از این رومی بینم عملکرد های شخصیت های داستانی - که با توجه به رابطه مرسم کنش و واکنش شکل می گیرد - با ریزبینی خاصی گزینش و در منظر چشم انداز خواننده گشوده شده است. روشن است که خلق چنین صحنه هایی، باعث می شود تا میزان اثرگذاری و تأثیرپذیری شخصیت های داستانی را هم سورا ارزیابی قرار دهد. همچون اثرگذاری میرزا ابوتراب و مادرش از یک سو و تأثیرپذیری دو همسر ابوتراب از سوی دیگر.

از دیگر مبانی مطرح در بطن رمان کوچه افاقیا - که اثر را در زمرة رمانهای اجتماعی قرار داده - حکایت کمبودها و نقايس است. این کمبودها هم در قالب عناصر مادی به تصویر کشیده شده است و هم در قالب معنوی. از هر سو که می نگریم، چنین کمبودهای را احساس می کنیم. چنین کمبودهای حق در بُنمایه های ذهنی شخصیت های چون ابوتراب و مادرش نیز دیده می شود و گاه به بیرون سربریز می شود.

این اثر را از اتفاقهای معنایی دیگری هم می توان کاوید. چرا که در هر رمان مبانی در نظر گرفته شده بسیار است و از این روز است که چنین اثری در گروه رمانهای احساسی هم جای می گیرد. پا پیش کشیدن عوایض، احساسات، و هیجانات، باعث شده تا کوچه افاقیا این گونه مطرح گردد. البته نویسنده برخلاف برخی از نویسندهای گان مطلقگرای احساسی سعی در

تحریک احساسات خواننده نکرده و اجازه داده اتا کشتها و حوادث، خود انعکاس دهنده حقایق باشند. نکته جالب در این گونه آثار این است که شخصیت های داستانی بسیار به حفظ آبرو علاقمندند و نمی خواهند تصویر ناخوشایندی در ذهن دیگر افراد ایجاد کنند.

با این حال واکنش خواننده در برابر آنها با توجه به عملکردشان رقم می خورد و هرچه آنان سعی در پوشاندن شخصیت های نادرست خود دارند، نمی توانند مشمرئ مر واقع گردد. همچون بروز احساس همدردی با همسر اول ابوتراب. ابوتراب هرچه سعی می کند رفتار خود را توجیه کند، بی فایده است.

راضیه تجار در راستای نزدیک شدن به حنصر حقیقت، به توجیه داده های خود نپرداخته است. بر عکس، او در غالب صحنه ها به تقلید از حقایق محض و در برخی صحنه ها به گفتگ حقایق مهم دست یاری می دارد. نویسنده در جنبه های روانشناختی و احساسی اثر بیشتر به کشفیات قابل توجه دست یافته است. همین کشفیات باعث شده تا پیوندی منطقی میان شخصیت ها، راوی، و خواننده برقرار شود.

راضیه تجار مبتکر سبکی نویست، با این حال وجود چنین ویژگیهایی باعث شده که نویسنده برای خود سبکی خاص داشته باشد. چنین سبکی که برایه تشویز مازی مکرر، نماد، گرایش به ناتورالیسم، و سنت گرانی ... استوار گشته، شناساندۀ نویسنده خاص ماست. سبکی که از تلفیق عناصر خاص ساخته شده و عمری یکدست و بی تغییر باقی مانده است.

اینکه هر باب تطبیق این رمان باورپذیر و ملموس با مکاتب ادبی مرسوم، باید اذعان داشت که کوچه افاقیا با توجه به سبک و سیاق مکتب کلاسیسیسم و یا گرایش های عمیق به مکتب ناتورالیسم نگاشته شده است.

توصیف طبیعت و مباحث اخلاقی - اجتماعی از ویژگیهای بارز این اثر و سایر آثار تجار است که به پیروی از دو مکتب یادشده نگاشته شده است. نویسنده در درجه اول سعی کرده میان ایدئولوژی و بنایه نهفته در اثر با قالب و ساختار داستانی همخوانی ایجاد کند و پس از آن در می تقلید و کشف طبیعت است.

طبق نظر صاحبنظران این وادی، اثر نباید تنها به صرف تقلید از طبیعت نگاشته شود، بلکه جنبه های آتوزند و اخلاقی نیز مد نظر است و باید مورد توجه نویسنده باشد.

از دیگر اصول رعایت شده در مکتب کلاسیسیسم که در کوچه افاقیا نیز دیده می شود، روشنی و وضوح طرح و درونمایه است. لازم به ذکر است که هدف از نگارش داستان ارائه طرح ساده و پیش پا افتاده نیست، بلکه هنرمندی نویسنده در گزینش واژگان زیبا و ظریف است؛ به دور از کوچکترین ابهام و انتخاب واژگان زائد و نامفهوم. از دیگر نکات بارز در این رمان و مدت میان زمان، مکان،

و موضوع است. این وحدت نه تنها در تک تک عناصر بادشده دیده می شود بلکه هر یک با یکدیگر نیز به چشم می خورد.

راضیه تجار می داند که ادبیات ناب داستانی، به همیز رو با میانی مبتذل و غیراخلاقی مرتبط نیست و تا آن جا که می تواند از آن روی گردان است. رعایت چنین اصولی باعث می شود که شخصیت های داستانی اش، چه منفی و چه مثبت، از جایگاه معتربری برخوردار باشند. به همین دلیل، این افراد امکان همذات پنداشی را در خواننده ایجاد می کنند. خواننده تمایل دارد خود را به جای شخصیت های داستانی قرار دهد و از جنبه های عقلانی و احساسی کسب تجربه کند. نکته جالب این است که خواننده حتی تمایل دارد در بعضی بخشها خود را به جای شخصیت های ضدقه رمان قرار دهد. دست بازیزن به چنین هدفی می تواند برای نویسنده موقوفیت چشمگیری محسوب شود؛ چرا که او می تواند میان خواننده و اثر رابطه فراخسی قابل قبولی برقرار سازد.

راضیه تجار علی رغم توجه به ابعاد عاطفی و احساسی مضامین مورد بحثش، به دریافت عقلانی نیز گرایش دارد. اصولاً دریافت از محیط برخلاف تصور همگان فرایندی کاملاً

نویسنده در همین صفحه در ایجاز کامل احساس دختر خانواده را به موقعیت پدر و مادر بیان می کند:

سر در بالش پر فرو کرد و به مادر که در تاریکی انتهاهای باغ اسیر بود، فکر کرد. سر از روی بالش برداشت و به پدر فکر کرد؛ به او که در پس همین دیوار بود.

غیر از مسائل متروقه در تمامی صحنه ها نوعی شبتفنگی عاطفی به طبیعت دیده می شود. نویسنده، بیش از حد مفتون و مجدوب طبیعت است. این گرایش عمیق، در تمامی آثار او به چشم می خورد. در حقیقت، طبیعت پسوندی انداموار و مستحکم با سایر عناصر داستانی چون مضمون، درونمایه شخصیتها، ... ایجاد کرده و غیرقابل تفکیک و جداسازی است. باید توجه داشت که پیش انگاره های نویسنده چنان قداستی را به نمایش می گذارد که در آن، انسان، اشیاء و طبیعت در کنار هم در معرض دید قرار می گیرند. این همتشیین هیچ گاه

• از نکات بسیار حائز اهمیت در این اثر برداشت‌های ابهه بار نشسته جامعه سنتی

ما از جایکاه زن است. نویسنده در این اثر، با ریزبینی اخاذی این جایکاه

را تعیین کرده است.

باعث تقابل این سه عنصر با هم نمی شود بلکه پسوندی استوار و دوستانه را در ذهن خواننده متبدل می سازد. گلبرگهای گل سرخ، عطر گلهای باعچه، ناز و محمدی و مریم، در پناه بوته گل سرخ، گل بیتلوفری اذان، قوری گل سرخ، پره های گل محمدی و یاسهای رازقی و مریم گلی ها، ساقه گندم، کوچه افقی، شاخه های کاج و بید مجعون، کلاع، آب ...

در پایان اشاره به این نکته خالی از لطف نیست که نویسنده از نقش و عملکرد شخصیتها و ضرورت به حرکت در آوردن هر یک، کاملاً مطلع بوده و می دانسته هر فرد داستانی را تا کجا باید به نقش آفرینی و ادارد. نویسنده همچنین با بنای نظام درونی و بیرونی اثر خود این نکته مهم را به اثبات رسانده که بر سازه های داستانی و نوع گشش هر یک در قبال یکدیگر مطلع بوده و به خوبی از هر عنصر سود جسته و با ایجاد زنجیره ای مستحکم و قوی حقایق داستانی را به یکدیگر متصل کرده است. تا آنجا که رمان کوچه افقی از ساختمان پایدار و قوام یافته ای برخوردار شده است. □

عقلانی است و اصلاً احساسی یا شهودی نیست، زیرا اگر چنین بود، نویسنده با اسکلت بندی نظام گسیخته ای مواجه می شد که خواست و کنشهای داستانی اش را قادر رابطه عملت و معلومی می کرد. در عین حال، حضور جنبه های عاطفی قضیه می تواند بر شیوه روایتی نویسنده اثر گذار باشد. یکن از وجوده قابل توجه هنر تجار مبتنی است بر درک رُزف حقیقت که همان وضعیت اجتماعی و خانوادگی محروم و اشرافیت سنتی است، فضای دو قطب می چرخد. همچنین در اثر، خانواده میرزا ابوتراب و خانواده کوچک خانم نیز در تقابل با هم قرار می گیرند. در یک سو اقتدار و استبداد وجود دارد و در سوی دیگر مظلومیت و فرمان پذیری. علت این تضاد، در ساخت وجودی مردان و زنان خلاصه می شود و ارزش گذاری جامعه ایرانی به جایگاه و موقعیت مردان. خانواده ای که مردپرور است حرف آخر را می زند و خانواده زن پرور تحت فرمان خواهد بود.

در رمان کوچه افقی از ساختمان پایدار و قوام یافته ای برخوردار نمی توانند اعتراضی به دربند کشیده شدن دخترشان و ازدواج مجرد میرزا ابوتراب کنند، بلکه حتی قادر نیستند دختر خود را